

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๙

เงินเพื่อโลก

ก่อนจ้งหัน

การดำเนินในวัดนี้เป็นแบบเป็นฉบับของประชาชนตลอดพระเณรทั่วๆ ไปได้โดยสมบูรณ์ ไม่มีผิดมีพลาดจากหลักธรรมหลักวินัยเราพาดำเนินมานี้ สิ่งใดควรดุด ดุ เป็นธรรมนะไม่ใช่ดุแบบกิเลส ควรดุด ดุเป็นธรรม ฟังให้ดี เรื่องกิเลสจะไม่มาแฝงในเรื่องของธรรม ปากอมธรรมไม่ใช่ปากอมขี้ ขี้โลก ขี้โกรธ ขี้ฉฉาพยาบาท นั้นปากอมขี้ นีปากอมธรรม ให้ท่านทั้งหลายยึดไปปฏิบัติให้ดี ไม่อย่างนั้นจะเลอะเทอะไปหมด เมืองไทยเราทั้งประเทศเป็นเมืองเลอะเทอะเพราะไม่มีธรรมแฝงเลย ใหญ่เท่าไรยิ่งเลอะเทอะเป็นกองมูตรกองคูอยู่ในส้วมใหญ่ถ่านใหญ่เต็มไปหมด ในเมืองไทยเรานี้แหละ เพราะไม่ได้มองดูธรรมที่เป็นของสะอาดเลิศเลอ มองดูตั้งแต่มูลแต่คู เลยเสกสรรปั้นยอว่าดีอย่างนั้นดีอย่างนี้ นี้ละให้คิดให้ดี ดูให้ดีดูทุกอย่าง

นี่จะไม่พาดำเนินผิด ทุกอย่างจะดำเนินไปด้วยความถูกต้อง ทางหลักธรรมหลักวินัยที่เป็นหลักของศาสดาองค์เอกสอนโลกมาปฏิบัติและมานะนำสั่งสอนทั่วๆ ไป ทั้งพระทั้งเณร ประชาชน ใครยึดได้ในแง่ใดมุมใดที่สมควรแก่เพศแก่วัยของตนให้นำไปปฏิบัติ จะไปเฉยๆ มาเฉยๆ ดูเฉยๆ ใช้ไม่ได้นะ นี่เราเคยดูเสมอ ส่วนมากจะเป็นตอนเย็น ตอนห้าโมงเย็น กะว่าคนเลิกกันไปแล้ว ที่เป็นเรื่องจำเป็นๆ อะไรเราก็เปิดโอกาสให้ตั้งแต่จ้งหันเสร็จแล้วจนกระทั่งถึงห้าโมง พอสี่โมงครึ่งเริ่มให้เคลื่อนย้ายออกจากนี้ ใครจะมาสู่มสู่มหัวเพื่อน ๆ ฟ่าน ๆ ไม่ได้ วัดนี้เป็นวัดของธรรม ธรรมมีหลักมีเกณฑ์ทุกอย่าง

เพราะฉะนั้นเราจึงค่อยออกมาตอนสี่โมงครึ่งหรือห้าโมง มักจะออกมาดูเรียกว่าจำกัดเข้าละที่นี้ ใครมาเป็นอย่างไรถาม พุดภาษาโลกเขาเรียกว่าไล่บี้ ถามหาเหตุหาผล มาอะไร มีธุระอะไรๆ ถ้าไม่มีธุระแล้วก็ไล่ออก พร้อมกับการสอนด้วย ให้ออกไป ออย่ามาเพื่อน ๆ ฟ่าน ๆ เขียนไว้ข้างหน้าวัด ดูซิโลกนี้มันเพื่อนฟ่าน ต้องเขียนไว้นั้นให้รู้ว่าอย่าเพื่อนฟ่าน มันเลอะขนาดนั้น ไม่มีการรักษาเจ้าของเลย เอาตามใจชอบ อะไรตามใจชอบ ใจมีแต่ส้วมแต่ถ่านแต่กิเลสค้นหาเต็มหัวใจ แสดงออกมาทางกิริยามารยาทมีแต่ส้วมแต่ถ่าน ดูกันไม่ได้เลย

ไอ้แต่งตัวนั้นโก้หรูเชียวละ แต่งตัวโก้หรูเชียวแต่ภายในมันมีแต่มูลแต่คูละ และชื่อเสียงด้วยนะ ตั้งชื่อนี้ ชื่อว่าไง พอถามชื่อว่าอย่างไร ให้ไปรอฟังเสียงอยู่ที่บนจรวดดาวเทียม ชื่อมันอยู่บนจรวดดาวเทียม แล้วตัวอยู่ไหนละ อยู่ใต้ก้นนรก ความ

ประพุดิเหลวเหลกแหวกแนวแต่ชื่อนี้อยู่ปากจรวดดาวเทียม มันบ้าชื่อบ้าเสียง มันไม่ได้สนใจปฏิบัติปรับปรุงตัวเองให้เป็นคนดีจะดีได้อย่างไร ประสาชื่อนี้ มันเป็นบ้ากันเอานักหนานะเมืองไทยเรานี้ ตั้งชื่อนี้หยดย้อย ได้สวยงามแต่ชื่อก็ก๊อ ตัวเราจะลงนรกหลุมไหนไม่สนใจทั้งนั้น มันเลว จิตใจเลวเสียอย่างเดียวเลวหมด

ให้ท่านทั้งหลายปรับปรุงจิตใจเจ้าของให้ดี ไม่แก้ไขตัดแปลงเจ้าของที่หัวใจไม่ได้นะ หัวใจเป็นบ่อแห่งความดีชั่วทั้งหลาย ส่วนมากมีแต่ชั่ว ให้ดูที่หัวใจ มันคิดไม่ดีอะไรๆ ให้ดูตัวเอง มาปฏิบัติอบรมต้องดูหัวใจตนเองก่อนอื่น ดูที่อื่นก็มาประกอบกับหัวใจตนเอง อย่าไปดูเขาด้วยความบังเบียดเกลียดชังกันนี้ไม่ดี ให้ดูด้วยความเสมอภาค นี่ได้พาปฏิบัติมาโดยลำดับ แต่เวลานี้รู้สึกว่าจะเลอะเทอะเข้ามาเยอะวัดป่าบ้านตาดนี้ส่วนมากไม่ได้ยกโทษนะ เราเป็นคนดูแลรับผิดชอบมาเสมอกันหมดนี้ ที่ไหนนำตำหนิตำหนิ ก็ตำหนิเพื่อให้แก้ไขตนเอง ไม่ใช่ตำหนิเพื่อเหยียบย่ำทำลาย

ส่วนมากทางในครัวมักจะเลอะเทอะและเลอะเทอะ มีอยู่ตลอดนะ ทางพระเราที่ท่านเข้มงวดกวดขันมาก เราไม่ได้ว่าอะไรท่านแหละ มีสักเท่าไรก็แบบเดียวกัน แบบพิมพ์คือธรรมวินัยอันเดียวกันเลย ไม่ได้ตำหนิติเตียนกัน ดูด่าว่ากล่าวอะไร ถ้าข้างในนี้เอาเรื่อยแหละ มันเต็มไปหมดแต่สิ่งเลอะเทอะอยู่ข้างในนั้นนะ ดูหัวใจเจ้าของสิ มันดูตั้งแต่ข้างนอก ถ้าดูก็ดูเพื่อยกโทษคนอื่น ดูไม่ได้นะ ให้ดูเจ้าของ โทษอยู่ที่หัวใจเจ้าของ ดูตัวนี้แล้วจะดีไปหมด ให้จำเอา

พวกเด็กเล็กเด็กน้อยที่มาศึกษา มาฟังเสียงธรรมเสียงธรรมก็ให้นำไปปฏิบัติ ไปถึงบ้านถึงเรือนแล้วเถียงพ่อเถียงแม่เก่งนะ ถ้าเราเป็นพ่อเป็นแม่เราจะฟาดปากให้ปากแตกเลย เป็นอย่างไรเด็กเหล่านี้ล่ะ เถียงพอนี้เก่ง เถียงแม่เก่ง เข้าใจ พุดแล้วโมโห ให้พร

หลังจ้งหัน

พวกแพทย์พวกพยาบาลต้องเป็นผู้อดผู้ทนต่อคนไข้ ชีวิตจิตใจทุกอย่างเขามามอบไว้กับเรา เป็นความไว้วางใจกับเรา กิริยาของคนไข้ตลอดญาติคนไข้มาหาเรานี้ มีแต่มาอาศัยเราลมหายใจเราทั้งนั้น เพราะฉะนั้นเราต้องได้ใช้ความอดทน เป็นหมอดต้องใช้ความอดทน เมตตา ไม่งั้นไม่ได้ มารยาทของหมอของพยาบาลที่จะปฏิบัติต่อคนไข้นี้ต้องเป็นอันดับหนึ่งของยา ยาคือโอสถทั้งหลายนี้สู้กิริยามารยาทของหมอและพยาบาลปฏิบัติต่อคนไข้ไม่ได้นะ มารยาทของหมอของพยาบาลนี้เป็นสำคัญมาก อันนี้จะออกก่อน มารยาทดีถึงใจแล้ว เป็นอย่างนั้นนะ นี่เราก็ได้สอนหมอเหมือนกัน เหมือนเอาอ้อยเข้าไปขายสวน แต่พลิกปั๊บนี้ไม่มีอะไรเหนือธรรม นั้นไปตรงนั้น เราสอนอย่างนี้แหละ

คือเวลาคนไข้มาเขามาหวังพึ่งเราจริง ๆ เหมือนว่าลมหายใจอยู่กับเรา ที่นี่เราจะปฏิบัติยังไงต่อคนไข้ นี่ละมารยาทอันนี้เป็นอันดับหนึ่ง ถ้ามารยาทดี ควรน่าน้ำ ควรป่า ป่า ควรอาอา ควรน้องน้อง แล้วเป็นยังไงมารยาทนี้ คนไข้เคลิ้มไปแล้ว เคลิ้มหลับถูก กล่อม เข้าใจไหม

เราพูดถึงเรื่องหมอ เวลาเข้าไปโรงพยาบาล โรงพยาบาลกับเรานี้มันเหมือนพ่อ แม่กับลูก เพราะสนิทกันนานแสนนาน กว้างแสนกว้าง ไปที่ไหนมีตั้งแต่เราช่วยตั้งนั้น ดาดาช รถวิ่งตามถนนหนทางจะเห็นแหละช่วย โรงพยาบาลพิสดารมากที่สุด ทั้งรถทั้งราทั้งเครื่องมือแพทย์ ทั้งสถานที่ สถานที่คับแคบก็ขยายให้ ถ้าเขาจะขายก็ซื้อให้ ๆ เว้นแต่ที่เขาไม่ขายก็จนปัญญา ที่คับแคบก็ทนอยู่อย่างนั้นแหละ อย่างนั้นมีเขาไม่ขายก็เลยไม่ได้ ถ้าเขาขายเราก็พยายามเอาจนได้ มาก ไม่ใช่บ่อย ๆ นะทางโรงพยาบาล หมายถึงว่าที่เราซื้อขยายให้ ๆ เรื่อย ๆ บางแห่งยกทั้งโรงพยาบาลเลย ซื้อใหม่ให้เลย เป็นแต่เพียงว่าเราจะไม่มีเครื่องปลูกสร้างให้เท่านั้น แต่ที่เราจะซื้อให้ เขารับรองเขาจะของบประมาณทางราชการมา เพราะมันจนตรอกจนมุมจริง ๆ เพียง ๙ ไร่เหมือนอยู่ในครัวเรือนเขา ไม่สมควรจะเป็นโรงพยาบาลอยู่ที่เช่นนั้น ไปดูแล้วดูไม่ได้ว่างั้นเถอะ

ไปก็ถามก็เลย เอาผ้าคลุมเครื่องเอกซเรย์ไว้ เอกซเรย์ใช้ไม่ได้ เอาผ้าคลุมเอาไว้ใฝ่ล้นขึ้นมา นั่นมันอะไรที่ผ้าคลุม รู้แล้วนะนั่น โอ้ย เครื่องเอกซเรย์มันใช้ไม่ได้ได้สามปีแล้ว เปิดออกดูมันเป็นยังไง พอเปิดออกก็ให้เดี๋ยวนั้นเลย จากนั้นก็ดูโรงพยาบาลคับแคบ ก็ถามถึงสถานที่ที่กว้างเท่าไร เขาบอกว่า ๙ ไร่ โอ้ย เหมือนอยู่ในครอบครัวเลย ที่มันกว้างขวางกว่านี้ไม่มีหรอก ที่เขาจะขายมีไหม มี อยู่ที่ไหนไปติดต่อดูซิ ไปติดต่อเขาก็จะขายจริง ๆ เอา ตกลงเลย ถ้าเขาจะขายให้ไปติดต่อเขา ราคาเท่าไร ๆ ให้ออกมา เลยติดต่อเขาได้ ไร่ ก็ล้านนะไม่ใช่เล่น

คือเราซื้อที่ใหม่ให้เลย อันนี้มันไม่สมควร จะให้เป็นอนามัยอะไรก็ให้เป็นเสีย อันนี้ให้เป็นโรงพยาบาล ถ้าหากว่าทางโรงพยาบาลรับรองว่าจะของบประมาณมาสร้างใหม่ เครื่องก่อสร้างต่าง ๆ เราไม่ให้เราบอก เขารับรองเราก็สั่งซื้อเลย กว้าง ๒๕ ไร่ เอาหมดเลย อย่างนั้นละช่วยโรงพยาบาล ไปที่ไหนมันแบบเดียวกัน พวกหมอพวกพยาบาลตามโรงพยาบาลต่าง ๆ เห็นเราไปนี่เหมือนเห็นพ่อเห็นแม่ คนนี้ถือกระดาดมา ดินสอมา เอาป่าเข้าป่า คือเราเห็น อย่าถือมา เขาจะมาจอดอะไรมาขออะไร เอาป่าเข้าป่า เขาก็ยิ้ม แล้วจริง ๆ ด้วยนะ ขออันนั้นขาดอันนี้อยู่กันละ

พูดถึงเรื่องการช่วยโรงพยาบาล ไปที่ไหนมี มีตลอด เรียกว่าการช่วยโลกนี้รู้สึกจะเป็นโรงพยาบาลละที่ว่ามีมากที่สุด มันมีหลายแบบหลายฉบับ เครื่องมือแพทย์สำคัญมากที่สุดที่จำเป็น ๆ เราติดหนี้ติดเพราะโรงพยาบาลนะ ที่อื่น ๆ เราไม่เคยติด ช่วยโลกมา

เรื่อย ๆ แต่ไม่เคยติดหนี้เขา แต่โรงพยาบาลนี้ติดบ่อย เขาเอาความจำเป็นมาเล่าให้ฟัง ละซี เครื่องมืออย่างนั้น ๆ มีความจำเป็นอย่างนั้น ๆ นี่จำเป็นมาก เขาไม่มีที่อาศัยก็ต้องวิ่งมาหาเรา เราก็พิจารณา เงินเราไม่พอจะทำยังไง อันนี้ราคาเท่าไร ๆ เขาบอกราคามา เงินเราก็ไม่พอ มีก็ไม่พอ พิจารณาดูเครื่องมือที่จำเป็นมีน้ำหนักมากกว่าการติดหนี้ เอาติด อย่างนั้นนะ สั่งมาเลย ๆ ติดหนี้ติดเรื่อย โรงพยาบาลติดบ่อยที่สุด ที่อื่นไม่ติด ช่วยมามากต่อมาก หลาย ๆ สิบล้านตั้งแต่ช่วยมาก็ไม่เห็นได้ติด

เช่นอย่างเรือนจำลาดยาวก็ ๔๙ ล้าน ไม่ติด เรือนจำลาดยาวเราเข้าไปดูแล้วก็ ก็มนุษยธรรมตาเหมือนกันกับเรา แต่มาถูกเป็นผู้ต้องหาเป็นคนหมดคุณค่า สังคมไม่ยอมรับ สังคมเขาตำหนิติเตียน แต่ก็เป็นการของเขาได้มาเป็นนักโทษ ส่วนมากที่ว่าเป็นนักโทษหญิง นอนกองกันอยู่ นั้น เราได้เข้าไป เหตุที่จะเข้าไปก็เขามาติดต่อเรา เขาอยากได้อะไรจึงนิมนต์เราเข้าไป พอไปก็ดูชอกแซกซิกแซ็ก ออกมาก็เลยได้ให้แหละ ให้หลังแรก ๖ ล้าน พื้นที่ไม่ดีให้หรือใหม่เลย รั้วออกหมดแถวนั้น สร้างใหม่ให้ เป็นสองหลัง ๔๙ ล้าน นี่หมายถึงนักโทษหญิงนอนกองกันอยู่ ไม่มีที่นอน เราต้องสร้างใหม่ให้ สองหลังเป็นเงิน ๔๙ ล้าน อย่างนี้จะช่วย

ทางเรือนจำมีเยอะนะ หลายจังหวัด ที่กรุงเทพฯก็ลาดยาวเป็นอันดับหนึ่ง สร้างตึกให้สองหลัง ๔๙ ล้านแล้วมอบเงินให้หนึ่งล้านเป็นมูลนิธิเกี่ยวกับเรื่องค่าหยูกค่ายา บ้างอะไรบ้าง อย่างนั้นละไปไหนช่วยตลอด เราจึงไม่มี คำว่ามีเงินเราไม่มี มีแต่น้ำใจ ช่วยตลอดเวลาเลย น้ำใจนี้มีจริง ๆ รถวิ่งไปตามถนนหนทาง เห็นเขาขายของอยู่ตามสองฟากทาง สงสาร ผ่านไปด้วยความสงสาร หากว่าจะแวะซื้อนี้ ๆ เวล่ำเวลาของเรา ก็ไม่พอ เพราะเราจะไปไกล ซื้อที่นี้แล้วซื้อที่นั่นทนเอา เมตตาสงสารก็ไม่ซื้อแหละ ถ้าซื้อก็เอานิดเดียวแล้วเอาเงินให้เขา ๆ อย่างนั้นเรื่อยไป

เรื่องความสงสาร ไปที่ไหนมันหากมีตามข้างทาง เขาขายอยู่ตามร้านตามอะไรอะไรก็แล้วแต่ที่เขาขายเป็นที่พื้นฐาน ไปแล้วสงสาร บางทีก็จอดรถลงไป เอานิดหน่อย แล้วให้เงินเจ้านี้ ๆ ผ่าน อย่างนั้นแหละ

เมื่อวานนี้ดูเหมือนไปทางนูนชัยภูมิ บ้านเขว้า บ้านเขว้าเลยชัยภูมิไปนูนไม่ไกล นักอันนี้ ๑๖ กิโลเมตร บางแห่ง ๓๐ กว่ากิโล แล้วมีอีกสองโรงที่จังหวัดชัยภูมิ ไกลมากนะ เราได้เทียบเข็มไมล์ดู จากวัดเราถ้าไปทางกรุงเทพนี้เลยโคราชไปอีก สูงเนิน สีคิ้ว กิโลเมตร ๓๐๐ กว่า ๓๓๐ กว่ากิโลอยู่จุดนั้น อันนี้เราไป ๓๓๐ กิโลเมตรเทียบกันได้กับ สูงเนิน สีคิ้ว ไกลขนาดนั้นเราก็ไป ชัยภูมิมีสองแห่ง ภูคิงชุมพล เทพสถิต ไกลมากอยู่ในเขาลึก ๆ อย่างนั้นเราก็ไป แต่ไม่ค่อยได้ไปบ่อย เพราะมันไกลลำบากมาก นอกนั้นไปแถวนี้ก็ให้ธรรมดา ๆ เมื่อวานนี้ไปบ้านเขว้า บ้านเขว้านี้อยู่ชัยภูมิ เมื่อวานขึ้นไปบุงคล้า ๒๔๖ กิโลเมตร

ไม่ใช่เล่น ทางชัยภูมินี้ดูเหมือน ๒๓๐ กว่ากิโล ก็พอๆ กันนั้นแหละไปแต่ละแห่งๆ เพราะความสงสารไม่ใช่อะไรนะ บินไปอย่างนั้นละ

ส่วนปัจจัยที่มอบให้ นั้น เดียวนี้ทุกโรงเราจะมอบให้โรงละสองหมื่นบาทๆ ทุกโรงไป แต่ก่อนให้แต่ซอง เวลาเขามาพูดถึงเรื่องการร่ายจ่ายของโรงพยาบาลแต่ละเดือนๆ มาพูดให้ฟัง เราก็ซักถามต่อไปจนกระทั่งได้ความ โรงพยาบาลตามอำเภอนี้ หมิ่นกว่าสองหมื่นอยู่ในย่านนี้ สองหมื่นกว่าเดือนหนึ่งจ่ายสำหรับคนไข้ ของหลวงพ่อได้เอามาส่งนี้ก็ทูลร่ายจ่ายลงอีกประมาณเท่านั้นเขาวางั้น ไม้เงินจะต้องจ่ายไปเท่านั้น นี้เราก็เอามาคิด เพราะฉะนั้นจึงเวลาให้เงินเขาแต่ละโรงนี้เราเฉลี่ยเรียบร้อยแล้ว ให้โรงละสองหมื่นทุกโรงไปเลย โรงไหนก็ให้โรงละสองหมื่นเฉลี่ยกัน ค่าเลี้ยงดูพวกคนไข้ในโรงพยาบาล หมิ่น หมิ่นกว่า สองหมื่น บางโรงสองหมื่นกว่าก็มี เราก็ถัวเฉลี่ยแล้วให้โรงละสองหมื่นพอดีๆ อย่างนี้เรื่อยมา

เพราะฉะนั้นวัดนี้จึงไม่มีเงิน ใครจะมาว่าหลวงตาบวมีเงินผิดทั้งเพเลย ไม่มีใครจนยิ่งกว่าหลวงตาบว เรื่องเงินเรื่องสมบัตินี้ไหลเข้ามาๆ มาเท่าไรๆ ก็เห็นกันทั่วหน้า เอามาคนนั้นเท่านั้นเท่านั้นมา เห็นกันทั่วหน้าๆ แต่เวลาออกนั้นชิมันไม่เห็น เข้าใจไหม เช็คแต่ละฉบับๆ นี้เป็นแสนๆ เป็นล้านเป็นล้านๆ ออกไม่มีใครทราบ นี่ละที่ติดหนี้เขา คือเวลาออกไม่มีใครทราบ เวลาเข้าใครก็เห็น คนนั้นเท่านั้นคนนั้นเท่านั้นมาเปิดเผย เวลาออกไม่ได้เปิดเผยนะ ออกอย่างนั้นละ เราช่วยมาตลอด

เราก็ได้บอกบรรดาลูกศิษย์ลูกหาทั้งหลายเอาไว้ นี่ก็พูดเสียให้ชัดเจน ยกตัวอย่าง เช่นหลวงปู่ฝั้นเรา อันนี้เป็นคติตัวอย่างได้เป็นอย่างดีอันหนึ่ง เขาโจมตีท่านอาจารย์ฝั้น พวกนั้นนะไม่อยากจะบรูชื้อมันแหละ พวกเปรตพวกผีระบุงได้เท่านั้น เวลาท่านมรณภาพ คือก่อนมรณภาพตอนนั้นท่านมีเงินอยู่ล้านห้าแสน หลวงปู่ฝั้นเรา ท่านสั่งไว้เรียบร้อยแล้ว พวกนี้จะได้ยินหรือไม่ได้ยินก็ไม่ทราบ หรือมันตั้งใจจะโจมตีท่าน เราก็ทราบไม่ได้ คือห้าแสนนี้มอบไว้ที่นั่น ห้าแสนนี้มอบที่นั่นๆ ท่านสั่งไว้เรียบร้อยแล้ว ก่อนที่ท่านจะล่องลับไป พอท่านล่องไปปั๊บเขาก็เอาเงินจำนวนนี้มาโจมตีว่าท่านอาจารย์ฝั้นมีเงินอยู่ล้านห้าแสนบาท ออกกระจายทั่วประเทศไปเลยเชียะ

เจ้าคุณสมเด็จจมหามุนีวงศ์ วัดนรนาถฯ เป็นไฟเลย ท่านร้อนเป็นไฟ อาจารย์เรา ถูกโจมตีขนาดนี้ สร้างความตึงต้ามมาสักเท่าไร ทำไมเงินล้านห้าแสนบาทจึงไปตีท่านให้พินาศสันตะโร ท่านมาเลยนะ วิ่งเข้ามาหาเรา ก็ว่าเรานี้ละจะทราบเรื่องราวได้ดี มากี่มา เจอกันหน้าวัด ตอนบ่ายเราออกไป เห็นรถเข้ามาเปิดไฟพาททางนั้นนะ เห็นรถเราออกไปก็เข้าใจว่าเราจะไปไหน ทางนั้นเลยเปิดไฟพาท นี่รถอะไรจะมานั้นเปิดไฟ เอ้าเราจอดทางนี้ เขาก็จะจอดทางนั้น พอมา สมเด็จจมหามุนีวงศ์มา จะไปไหนนี้ ไม่ใช่คน

ตายไปไหนก็ไป ก็คุ้นกันนี่จะว่าไง ท่านก็เลยมาเล่าให้ฟัง เอ้อ ดีละๆ ตั้งใจมาหาคณะ
เรื่องราวเป็นนั้นก็เล่าเรื่องอันนี้แหละ เงินล้านห้าแสน

พอดีเราทราบเรื่องได้ดี ก็ทราบเรียนท่าน ห้าแสนนี้เพื่ออันนั้น ห้าแสนนี้เพื่ออัน
นั้นๆ ท่านสั่งไว้เรียบร้อยแล้ว แต่เวลานี้ยังไม่ได้จัดการ นี่เขาโจมตีว่าท่านมีเงินเท่านั้น
มี เรื่องราวก็บอกท่านแล้ว เอ้อ ถ้าอย่างนี้ค่อยยังชั่วจะไปแก้ข่าว ก็ลงที่นั่นละ ท่านก็
กลับรถเลย เราก็ไปเลย ไปก็ออกข่าวเลยเงียบไป อย่างนี้เป็นต้นนะ เป็นต้นเหตุ ที่นี้
หลวงตาบ๊วกก็เหมือนกัน หลวงตาบ๊วกอาจจะมีเงินมากกว่าท่านอาจารย์ผืนล้านห้าแสนนะ
อาจจะเป็นหลายล้าน เพราะเงินจำนวนเหล่านี้เรามีไว้เผื่อนั้นๆ เผื่อโลกนั้นแหละไม่ใช่
เผื่ออะไร

เมื่อจ่ายยังไม่หมดเราตายเสียมันอาจจะยังเหลืออยู่ เขาก็จะหาเรื่องโจมตีหลวง
ตาว่า หลวงตามีเงินเท่านั้นล้านเท่านี้ล้าน ว่าทุกชั่ววอน จนอะไรมีเงินเท่านั้นล้านเท่านี้
ล้านเขาก็จะโจมตี เข้าใจไหมล่ะ แต่ความมุ่งหมายของเราเขาทราบหรือไม่ทราบก็
แล้วแต่เขา เขาจะโจมตีแบบนี้ให้ท่านทั้งหลายทราบเอาไว้ เวลาเราตายนี้เงินจะมีอยู่นะ
ในบัญชี บัญชีธนาคารต่างๆ มี เช่นเขาถวายเป็นกุศลเราก็เอาเข้าทางกรุงเทพฯ ไร่เลย
ถวายเป็นกุศลเราก็เอาเข้าทางโน้น แล้วส่งจ่ายทางโน้น ส่งจ่ายทางกรุงเทพฯ นี้ก็คุณชาย
ป้อมละเป็นผู้จ่าย เราเขียนใบถอนให้ๆ มีความจำเป็นอะไรทางกรุงเทพฯ คุณชายป้อมเป็น
ผู้จัดการให้ทั้งนั้น ทางนี้เราส่งเองๆ

เวลาตายแล้วเงินจะยังมีอยู่นะ คือความจำเป็นที่เรากำหนดไว้มันยังไม่ถึง เรา
ตายเสียก่อนเงินยังมีเขาก็จะมาโจมตี ให้พี่น้องทั้งหลายทราบเอาไว้ เป็นได้ พวก
สกปรกมันมากกว่าพวกสะอาด คนสะอาดมีน้อยมาก คนสกปรกมีมาก จะเป็นมาแบบนี้
ให้จำเอาไว้ เวลาเราตายจะมีนะเงิน ในธนาคารยังมีที่เราย้ายยังไม่หมด โดยที่เรา
กำหนดไว้เป็นวรรคเป็นตอนๆ เพื่อช่วยโลกกว้างนั้นเถอะ ให้พากันทราบเอาไว้แบบนี้

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz